

ת"פ 44119/11/17 - מדינת ישראל נגד ר' ג'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44119-11-17 מדינת ישראל נ' ג'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ר' ג'

ע"י ב"כ עוה"ד יעקב ג'בר

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום המתוקן

על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת והמתלוננת הן גיסות המתגוררות בשכנות באבו גוש. במועדים הרלבנטיים המתלוננת הייתה בחודש שמיני להריונה. ביום 20.6.2017, הבחינה המתלוננת בנאשמת כשהיא בחצר ביתה. המתלוננת ביקשה ממנה לצאת, אך הנאשמת סירבה ואמרה לה "את בהריון ואני אפגע בעובר". אז, החלה הנאשמת לתקוף את המתלוננת בכך שמשכה בשיערה והחלה להכותה באגרופים בכל חלקי גופה ובגבה, כאשר המתלוננת מנסה להתרחק מהנאשמת, אולם הנאשמת המשיכה להכותה ולא הרפתה ממנה. בהמשך לכך, נטלה הנאשמת את המגב שהיה קודם לכן בידה של המתלוננת והחלה להכותה עם המגב כשהיא פוגעת בגופה של המתלוננת. כתוצאה מהמכות, נפלה המתלוננת לרצפה והנאשמת המשיכה כל העת לתקוף אותה ולהכות את המתלוננת באגרופים בראשה ובגופה. כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, נגרמו למתלוננת מספר שריטות בידה והיא דיממה וכן נגרם סיכון להריונה באופן שהצריך את אשפוזו בבית חולים למשך 4 ימים. בגין כך, הורשעה הנאשמת בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**) ובעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

מהלך הדיון

הנאשמת הורשעה בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית ונשלחה לשירות מבחן שהתבקש לבחון, בין היתר, גם את שאלת ביטול ההרשעה של הנאשמת.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקירים שהוגשו בעניינה של הנאשמת עולה, כי הנאשמת כבת 32, נשואה ואם לארבעה ילדים, כאשר בתה השלישית מאובחנת כבעלת צרכים מיוחדים. הוצגו בדיון אישורים לכך. הנאשמת מתגוררת עם משפחתה באבו גוש ואינה עובדת. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, כאשר לאחר סיום לימודיה, למדה קורס של מזכירות רפואית ועבדה בתחום עד שילדה את בתה הבכורה. כיום כאמור אינה עובדת והתחילה לימודיה בתחום החינוך לגיל הרך. הנאשמת תיארה את מערכת היחסים הזוגית עם בעלה כתומכת ויציבה, אך תיארה קשיים עם משפחתו המורחבת, אשר לטענתה אינה מקבלת אותה והיא אינה מרגישה רצויה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי. אשר לעבירות בהן הורשעה מסרה הנאשמת, כי המתלוננת היא גיסתה ולדבריה העבירות בוצעו על רקע מתח שהיה קיים ביניהן בעבר. הנאשמת סיפרה כי ביום האירוע, היו חילופי קללות בין השתיים, על רקע העלבון שספגה ממשפחתו של בעלה באותה תקופה, והרגישה כי אינה יכולה לשאת עוד את העלבון, לכן השתמשה באלימות כלפיה. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת בתיק. לדבריה האירוע התרחש על רקע רגשות קנאה מצד הנאשמת ביחס לקשר הטוב בין המתלוננת לחמותה. לדברי המתלוננת, עדיין קיים סכסוך בין משפחתה לבין משפחת הנאשמת וגם כיום היא חשה פחד ומאוימת. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת קיבלה אחריות חלקית על מעשיה וניכר כי היא מצליחה להביע אמפתיה ראשונית כלפי המתלוננת. עם זאת, הנאשמת שללה צורך בטיפול (בשתי הזדמנויות). נוכח העובדה כי הסכסוך עדיין קיים בין הנאשמת למתלוננת, סבר שירות המבחן כי קיים סיכוי להישנות העבירות מצד הנאשמת. לכן, שירות המבחן המליץ שלא לבטל את הרשעתה ולהטיל עליה 200 שעות של"ץ וענישה מותנית.

ראיות לעונש

הוצגו לי סרטון האירוע (בו צפיתי לפני כן בשלב הגישור) וכן תצהיר נפגעת עבירה, שלא הגיעה להעיד משום שטענה כי הייתה לה בחינה במועד הדיון. אציין כי חלק מהטענות שעלו בתצהיר עלו גם בתסקיר הנוסף שהוגש, אך לא הוצגו אסמכתאות לגבי נזקים נטענים בכל הנוגע לילדיה של המתלוננת.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

המאשימה עמדה על חומרת המעשים ועתרה למתחם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת 8 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית.

ב"כ הנאשמת עתר לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולאמץ את המלצת שירות המבחן לגבי העונש.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות איומים פוגעות באוטונומיה של האדם, בכבודו וביכולתו לנהל את חייו ללא פחד. עבירות אלימות פוגעות באותם ערכים מוגנים וכן בשלום גופו ונפשו של האדם. מידת הפגיעה בערכים אלו בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: הנאשמת אחראית להתנהלותה המשקפת בעיקר היעדר יכולת לשלוט בכעסים ובתסכולים. הגם שניתן להבין את תחושת התסכול של הנאשמת, אין בכך להצדיק את המעשים האלימים ואת האמרה, כאשר באותה עת המתלוננת הייתה בהריון מתקדם. הנזק שנגרם למתלוננת משמעותי ומצבה הצריך אשפוז בבית החולים.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים. יחד עם זאת במסגרת רע"פ 6756/14 **בן חמו** נ' **מ"י** (15.1.2015), אישר בית המשפט העליון מתחם שנע בין של"ץ לבין מספר חודשי מאסר. ברע"פ 3681/19 **שבתאי** נ' **מ"י** (מיום 13.6.2019) אושר מתחם שבין מאסר מותנה לחודשי מאסר ספורים ועונש של חודש עבודות שירות בנסיבות של תקיפה חבלנית של אדם בחדר כושר. מפנה גם לרע"פ 3021/16 **לזובסקי** נ' **מ"י** (מיום 19.4.2016) שם אושר מתחם שבין מאסר מותנה ל-8 חודשים ועונש של חודשיים עבודות שירות בנסיבות של תקיפה חבלנית שגרמה לקרע בעור התוף.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לכלול ברף התחתון של"ץ ו/או מאסר על תנאי עד למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשמת אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי. היא נשואה ואם לארבעה ילדים, ביניהם בת נכה בעל צרכים מיוחדים הזקוקה לטיפול יומיומי וצמוד. הנאשמת כיום סטודנטית לחינוך ומתעתדת לעסוק בתחום לאחר סיום לימודיה. סברתי שקבלת האחריות של הנאשמת לוקה בחסר, גם כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדבריה לפניי. לצד כל זאת, נוכח נסיבותיה האישיות, לא מצאתי שיש מקום להטיל עליה עונש מאסר בעבודות שירות שיהא הרסני עבורה ועבור משפחתה.

המיקום במתחם - לפיכך, יש למקם את הנאשמת בתחתית המתחם שקבעתי.

ביטול הרשעה - שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה בצדק. נסיבות המקרה אינן מאפשרות את ביטול ההרשעה, וכן לא הוכח נזק קונקרטי. לכן אני דוחה עתירה זו.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שלא ירוצו, אלא אם תעבור הנאשמת כל עבירת אלימות לרבות איומים בתוך שנתיים מהיום למעט כלפי עובד ציבור או שוטר;

ב. 300 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר יבוצעו לפי תוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום.

מהיום;

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.2022;

ד. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי הזולת, בתוך שנתיים מהיום.

הובהר לנאשמת כי אם לא תבצע את צו השל"ץ או כנדרש, ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת העונש ולהטיל עליה כל עונש לרבות הטלת מאסר בפועל.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר ב' תשפ"ב, 20 מרץ 2022, במעמד הצדדים.